

Underhold virkelig koster. Og de øvrige Fordele, som Anstalten har havt, ere ikke store. Den Indtægt, som den har nydt af Diakonissestiftelsens Lotteri i de senere Aar, har været meget ubetydelig. Nu faar den jo forøvrigt en Part af det ny Lotteris Overskud, og derved vil der ganske vist kunne naaes, at den faaer Noget, men det bliver dog vistnok aldeles forsvindende i Forhold til Behovet. Jeg tror derfor, at naar Spørgsmaalet blot er om at gjøre en god Gjerning i Almindelighed betragtet, en Humanitetsgjerning, kunde Meget tale for at komme denne Anstalt til Hjælp.

Berg: Jeg har tilladt mig at stille et lille Endringsforslag til dette Afnit under Nr. 172, som den høitærede Minister nylig har omtalt, angaaende et midlertidigt Tilskud til Vænderupgaard. Vænderupgaards Anstalt for Børn, der trænge til en omhyggeligere Opdragelse end den, de kunde faae under de Forhold, de ellers naturlig vilde være henviste til, har en Eiendom paa 300 Tdr. Vand, og et meget stort Antal Børn, som den holder i Skole og under Opdragelse, og af hvilke man saa sender Udskillige ud til at tjene blandt Folk, navnlig blandt Bønderne. Dens Budget maa jo omfatte en Mangfoldighed af Poster, og af disse er der en meget underordnet, nemlig til Transportudgifter for bortløbne eller bortkomne Elever enten til Husbonden eller til Anstalten. Denne lille Post paa det store Budget har i de senere Tider andraget nogle Hundrede Kroner, og det kan jo være knappe Tider for et saadant Landbrug med en stor Gaard og med denne Virksomhed. Men nogle Hundrede Kroner er jo ogsaa værd at tage med, og saa tager man denne Post og siger: Lad os faae vort Tilskud forhøjet under denne Form, at vi faae tilbagebetalt, hvad det koster at bringe disse bortløbne Børn tilbage. Det forekommer mig at være en løselig Foranstaltning fra Statens Side, rent praktisk taget. Vi bevilge 4,000 Kr. til Flakkebjerg og til Vænderupgaard og tillige til Vænderupgaard midlertidig 1,600 Kr. Vi forlange for Vænderupgaard som Betingelse, at Justitsministeren paaser, at Anstalten er indrettet til at optage mindst 80 Elever, og at Private, Kommuner og Selvfabet tilskyde mindst 2,000 Kr., altsaa en ren almindelig Oversigt, foruden at de maa afgive en Beretning til det private Selvfab og utvivlsomt ogsaa til Justitsministeren. Dette private Selvfabs almindelige Stilling, som har bestaaet i en Række af Aar, har været den, at Anstalten selv paaser alle sine Ting og har kun offentlig

lig Kontrol overfor deres Vidraaghedere, foruden at de vel maa indsende Meddelelse til Ministeren og overholde de Betingelser, vi have sat i Loven. Hvorfor skulde vi nu have en lille Finger ind i dette Budget og holde Regnskab over, hvad de Dreng koster at hente tilbage, som ere løbne bort. „Refusion efter Regning“ af Udgifterne dertil! Justitsministeren mener, det er en let Sag, men sæt nu, at der indtræffer 50 saadanne Tilfælde. Saa skal Justitsministeren dog undersøge denne Liste og de Beløb, der ere opførte paa den, for ellers er der ingen Mening deri, undersøge om det kan passe for den og den Transport, for de og de Mil, for hver Dreng. Tænk blot i 50 Tilfælde nogle Kroner for hver, 5, 6, 7 indtil 10 Kroner for hver med Regninger fra maaske to til tre Personer. En har paagrebet ham og har havt lidt Uleilighed, en Anden har fulgt ham videre, desuden Jernbanebilletter o. s. v. Thi hvis ikke det, saa har „Refusion efter Regning“ ingen Ting at betyde. Men det er efter min Mening Ting, som hverken Justitsministeren eller Rigsdagen bør behyrdes med. Dette lille Spørgsmaal paa det Budget kan lige saa godt overlades til Selvfabet og dets Funktionærer som alle de andre store og større Poster i Hundredvis paa Budgettet. Derfor siger jeg, at jeg vil ikke have Noget imod, at denne Anstalt faar et lille Tilskud, naar det paastaas, at den behøver det. Hele Udvalget og Ministeren ere enige om det, men giv den det saa i Form af en Forhøielse af deres midlertidige Bevilling fra 1,600 Kr. op til 2,000 Kr. Der er anvendt 380 Kr. nu og forlanges indtil 500 Kr. Jeg mener, at om de ogsaa komme til at faae nogle Kroner ud over det, kommer det ikke i Betragtning; nogenlunde kan det passe med deres Forlangende, naar de faae 400 Kr., men lad os være fri for dette Potteligeri, som ligger i, at det skal være „Refusion efter Regning“. Det stemmer ikke med Principerne for disse Anstalters Ledelse. Det er ingen Verdens Nytte til for Justitsministeriet og endnu mindre for os. En ganske anden Sag var det, hvis man vilde sige, at nu skulde vi have hele disse Anstalters Væsen og Ledelse ind under Tilsyn som Betingelse for, at de kunne faae deres Bidrag af Staten, men derom er der jo aldeles ikke Tale. Vi spørge jo ikke om, hvorledes Anstalten driver sin Jord, for at faae det til at slåa til, hvordan de lønne deres Lærere, eller om de staae ordentlige Apparater, om de have ordentlige Senge, ordentlige Klæder, hvor tidt de ødelægge Sagenes, hvor tidt de skulle have stoppet deres Strømper eller hødet deres Buger. Jeg mener,